

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

31 sierpnia

№ 87.

Rok 1923.

Treść: 676.	Ustawa z dnia 6 lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju	994
677.	Ustawa z dnia 8 sierpnia 1923 r. w przedmiocie upoważnienia zarządów gmin do czasowego zajmowania lokali szkolnych w gminie na cele powszechnego nauczania	995
678.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1923 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych za nocną służbę	995
679.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej	995
680.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej	996
681.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.	997
682.	Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 14 sierpnia 1923 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych	998
683.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 sierpnia 1923 r. o zmianie cennika sprzedaży wyrobów tytoniowych tak państwowych jak i prywatnych fabryk	1014
684.	Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 sierpnia 1923 r. o zmianie taryfy osobowej i bagażowej na wąskotorowych kolejach państwowych oraz prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i Lwowie	1015
685.	Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 sierpnia 1923 r. o podwyższenie taryfy osobowej na liniach towarzystwa akcyjnego budowy i eksploatacji dróg żelaznych podjazdowych w Królestwie Polskiem	1015
686.	Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 sierpnia 1923 r. o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach towarzystwa akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych	1016
687.	Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 sierpnia 1923 r. o zmianie i podwyższeniu taksy komisowego, pobieranego przez agencje celne polskich kolei państwowych.	1016
688.	Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 sierpnia 1923 r. o podwyższeniu taksy opłat za roboty fizyczne, wykonywane w urzędach celnych przez pracowników kolei państwowych	1016

676.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 6 lipca 1923 r.

o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do pobrania jednorazowej daniny lasowej na cele odbudowy kraju.

Przedmioty majątkowe, obciążone daniną lasową, są wolne od mającego być uchwalonym ogólnego podatku majątkowego.

Art. 2. Daninie lasowej podlegają osoby fizyczne i prawne, będące właścicielami lasów, których obszar przenosi 50 ha, oraz właściciele masy drzewnej, pozostającej w lesie, względnie drzewostanów leśnych, nie zakupionych dla celów własnej odbudowy.

Art. 3. Wysokość daniny ustanawia się na 30% masy drzewa użytkowego z 10-letnich etatów rębnych, wolnych od służebności, a z 5-letnich etatów rębnych, obciążonych służebnościami lasów prywatnych.

Art. 4. Ilość oddanego drzewa na cele odbudowy na podstawie postanowień ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 20, poz. 229) do wysokości 30% dziesięcioletnich, względnie pięcioletnich, etatów w myśl rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 2 września 1920 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 586) winna być zaliczona na poczet daniny, określonej niniejszą ustawą, z potrąceniem ceny, zapłaconej za oddane drzewo po 1 stycznia 1922 r.

Art. 5. Rządowi przysługuje prawo pobrać daninę lasową w naturze, lub ekwiwalent w gotówce.

Właściciele lasów lub drzewostanów, którzy nałożonego na mocy ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 20, poz. 229) kontyngentu drzewnego nie oddali, a w międzyczasie zdążyli masę drzewną sprzedać, obowiązani są uiszczyć nałożony, a nie oddany kontyngent w gotówce według cen, obowiązujących w chwili uiszczenia daniny.

Art. 6. Wysokość daniny lasowej wymierzają władze administracyjne I instancji w porozumieniu z fachowymi organami Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministerstwa Robót Publicznych.

Art. 7. Zamianę daniny lasowej na ekwiwalent w gotówce skuteczniają organy Ministerstwa Robót Publicznych, przyczem mają obowiązywać ceny, ustanawiane przez wojewódzkie komisje, powołane do życia rozporządzeniem z dnia 2 stycznia 1922 roku (Dz. U. R. P. № 10, poz. 83).

Art. 8. O ile właściciel drzewa nie godzi się na cenę, ustanowioną przez przewidziane w art. 7 niniejszej ustawy komisje, Rząd ma prawo masę drzewną, przypadającą z daniny, sprzedać w publicznym przetargu.

Art. 9. Daninę lasową, zamienioną na ekwiwalent pieniężny, ściągają organy Ministerstwa Skarbu

i zapisują w osobnych zestawieniach na cele odbudowy kraju.

Koszty, związane z wymiarem i poborem daniny, będą pokryte z wpływów tejże daniny.

Art. 10. Właściciele drzewa, niezadowoleni z wysokości wymierzonej daniny w naturze, mogą wnieść odwołanie do II instancji w ciągu 14 dni po doręczeniu im wymiaru. Odwołanie to jednak nie wstrzymuje wykonalności daniny. O ile na skutek odwołania zostanie danina zmniejszona, Rząd winien płacić ceny targowe za ilości drzewa, pobrane ponad nałożoną daninę, według cen w dniu płacenia.

Art. 11. Pobrana przez Rząd danina lasowa ma być zużyta na cele odbudowy kraju w myśl istniejących ustaw sejmowych o odbudowie kraju.

Art. 12. W razie uchylania się właścicieli drzewa od wykonania daniny lasowej w myśl przepisów niniejszej ustawy ma starostwo poczynić stosowne zarządzenia, nie wyłączając objęcia lasów pod zarząd państwowy.

Art. 13. Płatnicy, winni niewykonania obowiązków, ciężących na nich w myśl przepisów niniejszej ustawy, oraz osoby, winne użycia drzewa, przeznaczonego na cele, wymienione w art. 11 niniejszej ustawy, niezgodnie z przeznaczeniem, ulegną grzywnie w wysokości od 2 — 10-krotnej wartości niewydanego drzewa, względnie niewłaściwie użytego drzewa lub niezapłaconej kwoty daniny, wymierzonej w gotówce, którą w razie niemożności ściągnięcia zastąpi areszt do 6 tygodni.

Do orzeczenia powołane są władze administracyjne.

Art. 14. Ukarany może w ciągu dni 14 po doręczeniu orzeczenia wnieść na ręce władzy, która orzeczenie wydała, żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi tak, jakby orzeczenia karnego nie wydano.

Na obszarze województwa poznańskiego, pomorskiego i w górnośląskiej części województwa śląskiego stosują się przepisy o wydawaniu policyjnych zarządzeń karnych.

Art. 15. Wykonanie powyższej ustawy porucza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 16. Ustawa niniejsza obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: w z. *Głabiński*

Minister Robót Publicznych: *J. Łopuszański*

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Gościński

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*